



בש"פ 6172/20 - עאואד אבו הבירה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6172/20

לפני: כבוד הרשם רון גולדשטיין

המבקש: עאואד אבו הבירה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

**בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך; תשובת
המשיבה מיום 8.9.2020**

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר-דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כבוד השופט י' ליבדרו) מיום 11.5.2020 בת"פ 63122-07-19 שבגדרו הושת על המבקש, בין היתר, עונש של 38 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצר). זאת לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן (מעשי פזיזות ורשלנות, הפרת הוראה חוקית, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה, נהיגה בשכרות ונהיגת רכב ללא פוליסת ביטוח תקפה).

המשיבה מתנגדת למתן הארכה המבוקשת.

גזר-הדין ניתן כאמור ביום 11.5.2020. לפיכך המועד האחרון להגשת ערעור על גזר-הדין היה ביום 25.6.2020. ברם, בקשת הארכה הוגשה אך ביום 6.9.2020 והטענה המהותית היחידה בבקשה המתייחסת בהקשר זה לאיחור הינה כי הודעת הערעור לא הוגשה במועד בשל אילוצי כוח אדם במשרד בא-כוח המבקש (אשר חזר לעבודה סדירה, על פי הנטען, רק ביום 1.6.2020) ולנוכח נסיבות אישיות נוספות של בא-כוח המבקש, המפורטות בבקשה.



לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מועד להידחות. בהתאם לסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, נתונה לבית המשפט הסמכות להורות על הארכת המועד להגשת הליך ערעורי בפלילים. בבקשת ארכה מסוג זה, כך נפסק, אין המבקש נדרש להציג "טעם מיוחד" ודי בהצגת "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנתענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.7.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.8.2009); בש"פ 4065/19 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.7.2019) והאסמכתאות שם). ואולם על אף הגישה המקלה בהשוואה להארכת מועד להגשת הליכים אזרחיים, הכלל הוא שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הסטטוטוריים, וממילא הארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה. זאת, גם כאשר הושת על מבקש הארכה עונש של מאסר בפועל (השוו למשל, בש"פ 6569/19 מחאמיד נ' מדינת ישראל (3.11.2019)).

במקרה דנן הוגשה הבקשה כחודשיים וחצי לאחר המועד האחרון להגשת ערעור על גזר הדין ואיחור משמעותי זה מציב בפני המבקש משוכה לא פשוטה. טענות בא-כוח המבקש בעניין הקשיים שעמדו בפניו לצורך הגשת ההליך במועד הועלו בלקוניות ולא נתמכו בתצהיר או באסמכתאות כלשהן. אף לא הובהר מה מנע מבא-כוח המבקש להגיש את בקשת הארכה במועד (שהרי לטענתו, משרדו נפתח מחדש בעקבות מצב החירום המיוחד ביום 1.6.2020). בשים לב למשך האיחור, איני סבור כי הטענות הלקוניות המפורטות בבקשה מהוות בנסיבות אלה "טעם ממשי המניח את הדעת" המצדיק היעדרות לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, י"ט באלול התש"ף (8.9.2020).

רון גולדשטיין, שופט
ר ש ם